

ora de istorie

ISTORIA ÎN IMAGINI

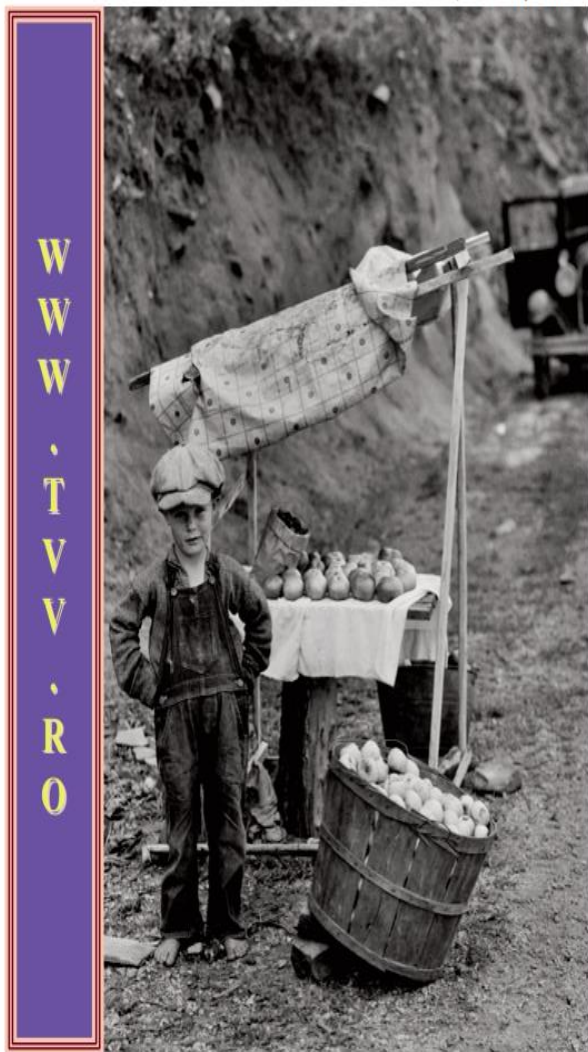
1938 - un meci - Hollywood

//(sursa foto: Quora.com)

1938 Carolina de Nord -marea depresie

//(sursa foto: Bayard Wooten)

WWW.TVV.RO

Între tradiție și modernitate:
Moștenirea artistică a lui Camil Ressu

(continuare din numărul trecut)

Ca mulți dintre pictorii noștri de seamă, Ressu a fost atras de ideea de a surprinde noblețea copilăriei, pictând chipuri de copii sau adolescenți, pe care i-reprezentat cu o căldură deosebită.

O altă latură importantă a creației sale o constituie peisagistica. Acest gen, practicat adesea în aer liber, nu era încurajat în programul școlilor de artă la acea vreme. Totuși, contactul cu arta Parisului i-a insuflat pasiunea pentru acest tip de pictură, deschizându-i orizonturi noi. Ressu a realizat numeroase peisaje în primii ani după întoarcerea în țară, dedicându-și verile explorării satelor din Dobrogea, Moldova, Țara Bârsei, Mehedinți și zonele din jurul Bucureștiului.

În creațiile sale, a surprins nu doar frumusețea pitorească a peisajelor naturale, ci și viața oamenilor simpli care trăiau în armonie cu natura. Aceste lucrări reflectă sensibilitatea sa pentru detaliile mediului rural și dorința de a reda autenticitatea spațiului românesc.

Stilul lui Camil Ressu a evoluat de-a lungul decadelor, fiind marcat de influențele unor curente artistice diverse. Deși începuturile sale au fost impregnate de influențe academice și realiste, el a fost rapid atras de modernism. Cu toate acestea, pictura sa nu a fost niciodată complet abstractă. A rămas fidel unui realism temperat și a abordat forma și culoarea într-o manieră expresivă.

Fără să negligeze pictura de șevalet, Ressu era preocupat de realizarea unor ansambluri de pictură murală, abordând cu aceeași pasiune și atenție la detaliu teme de mari dimensiuni, care să îmbine estetica modernistă cu tradițiile artistice ale spațiului românesc.

De-a lungul carierei, a lucrat foarte mult la promovarea artei ca mijloc de educație, fiind un mare susținător al învățământului artistic din România. Timp de 30 de ani, a îndrumat generații de tineri la Academia de Arte Frumoase din București, cărora le-a transmis cu sinceritate, competență și căldură, cunoștințele și pasiunea pentru artă.

Reținut îndelung de activitatea pedagogică, după 1925, nu a mai avut timpul necesar pentru a se dedica peisajului așa cum o făcea în tinerețe. Activitatea sa de desenator s-a intensificat însă considerabil după această perioadă, acordând o atenție tot mai mare studiilor de atelier după nud. Desena zilnic alături de elevii săi, iar această activitate ne oferă poate imaginea cea mai convingătoare asupra valorii creației sale. Desenul a rămas astfel pasiunea primordială a artistului, fiind „începutul și sfârșitul” operei sale.

Activitatea sa pedagogică nu s-a limitat doar la îndrumarea unei clase de pictură. Datorită prestigiului său, în 1930, a fost numit director al Academiei de Arte Frumoase, unde s-a străduit să ofere o orientare cât mai realistă învățământului artistic, contribuind astfel la formarea unei noi generații de artiști. Prin întreaga sa activitate, Ressu rămâne una din personalitățile marcante ale artei românești, fiind decorat cu numeroase premii și distincții și devenind membru al Academiei Române în 1955.

Opera sa reflectă un îndelungat proces de maturizare, o decantare minuțioasă și rafinare a expresiei plastice. Idealul său artistic s-a format prin îmbinarea experienței măștrilor din trecut cu studiul atent al realității contemporane. A integrat elementele artei tradiționale românești, fără a le imita însă în mod simplist. Spirit raționalist, cu un profund respect pentru tradiție, a păstrat în creația sa viziunea umanistă al clasicilor, având omul ca măsură a ordinii și armoniei universale. Totuși, artistul nu s-a limitat la trecut; el a reinterpretat idealul clasic prin prisma umanismului modern, care presupunea o legătură autentică cu viața și condițiile sociale ale vremii. Această sinteză între tradiție și modernitate definește originalitatea operei sale și conferă relevanță în contextul artei românești.

Camil Ressu a murit în 1962, lăsând în urmă o moștenire artistică impresionantă. Lucrările sale, expuse în muzee de prestigiu din România și din străinătate, sunt admirate nu doar pentru valoarea lor estetică, ci și pentru profundul mesaj cultural pe care îl transmit. Opera sa continuă să fie o sursă de inspirație și un reper important în patrimoniul artistic național și internațional.

Bibliotecar, Luciana Macovei

Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

Bibliografie: Camil Ressu. Gheorghe Cosma. Editura Meridian, București, 1967. Camil Ressu. Însenămări. Editura Meridian, București, 1967. Camil Ressu. Rada Teodoru. Editura Meridian, 1962.